

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH040027
NAZWA
OBSZARU Łąki Trzęślicowe w Foluszu

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH040027	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Łąki Trzęślicowe w Foluszu

1.4. Data opracowania 2007-09	1.5. Data aktualizacji 2025-01
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2021-09
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 2 września 2021 r. w spr. soo Łąki Trzęślicowe w Foluszu (PLH040027)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
17.6549

Szerokość geograficzna
52.9661

2.2. Powierzchnia [ha]:

2130.84

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL61	Kujawsko-Pomorskie
------	--------------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
1340			1.19		G	D			
2330			1.05		G	D			
3150			0.68		G	D			
6120			2.43		G	D			
6210			0.54		G	D			
6410			689.66		M	A	B	A	B
6430			1.47		G	D			
6510			1.2		G	D			
91E0			20.64		M	C	C	C	C
91F0			167.91		M	B	C	B	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
P	1617	Angelica palustris			p	8150	8150	i	C	M	A	A	C	A
A	1188	Bombina bombina			p				R	M	D			
M	1337	Castor fiber			p				P	M	D			
M	1355	Lutra lutra			p				P	M	D			
I	4038	Lycaena helle			p	20	100	i	R	M	C	C	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	13.38
N10	57.18
N06	3.43
N23	0.02
N16	9.75
N17	1.8
N12	14.44
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Pod względem administracyjnym obszar Natura 2000 Łąki trzęślicowe w Foluszu PLH040027 położony jest w

gminie Szubin, województwa kujawsko-pomorskiego. Obejmuje grunty prywatne i mały fragment należący do Nadleśnictwa Szubin.

Położenie obszaru wg regionalizacji fizycznogeograficznej Kondrackiego (2009):

provincia Niż Środkowoeuropejski (31), podprovincia Pojezierza Południowobałtyckie (315), makroregion Pradolina Toruńsko-Eberswaldzka (315.3), mezoregion Kotlina Toruńska (315.35), mikroregion Równina Szubińska Łabiszyńska (315.353).

Położenie obszaru wg regionalizacji geobotanicznej (Matuszkiewicz 2008):

B. Dział Brandenbursko-Wielkopolski

B.1. Kraina Notecko-Lubuska

B.1.3. Okręg Chodzieski

B.1.3.g. Podokręg Szubiński.

Obszar równinny, otoczony od strony południowej i wschodniej wzniesieniami morenowymi. Od strony północnej znajdują się trzy położone blisko siebie pagóry morenowe, o kształcie wydłużonym, przebiegającym na osi północ-południe. Jedno z wyniesień morenowych położone jest w środkowej części obszaru, po obu stronach Gąsawki.

Obszar w całości położony jest w dolinie Gąsawki, która jednocześnie stanowi główną oś obszaru. W centralnej części obszaru, na cieku Gąsawki, znajduje się kompleks stawów rybackich. W części północno-zachodniej są liczne potorfia.

Obszar pod względem klimatycznym położony w Regionie Chełmińsko-Toruńskim (Woś 1999). Na tle innych regionów wyróżnia się największą liczbą dni przymrozkowych i bardzo chłodnych z dużym zachmurzeniem, bez opadów. Średnia suma opadów należy do najniższych w Polsce i wynosi około 500 mm.

Od strony południowo-zachodniej obecny jest zwarty kompleks lasów. Fragmenty lasów występują również na wyniesieniach morenowych. Od strony północnej znajduje się zwarty płat łązowisk. Poza tym dominuje krajobraz otwarty z niewielkimi skupieniami krzewów. Łąki użytkowane są kośnie. Stosunkowo niewielką powierzchnię stanowią grunty orne.

4.2. Jakość i znaczenie

1340* Śródlądowe słone łąki, pastwiska i szuwały (Glauco-Puccinellietalia część – zbiorowiska śródlądowe)

1340-2* Śródlądowe słone łąki ze świbką morską i mlecznikiem nadmorskim Triglochino-Glaucetum maritimae

Reprezentatywność: D

Udział gatunków halofilnych niewielki. Z halofitów obligatoryjnych występują tylko świbka morska Triglochin maritimum i łoboda oszczepowata odm. solniskowa Atriplex prostrata ssp. prostrata var. salina. Z gatunków fakultatywnych kostrzewa trzcinowata Festuca arundinacea.

2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi

2330 -1 Wydmy śródlądowe z murawami szczotlichowymi

Reprezentatywność: D

Siedlisko reprezentuje inicjalną formę i wiosną obfituje w terofity: sporek wiosenny Sparganium angustifolium <5% i przetacznik Dillenia Veronica dillenii <5%. Z bylin stwierdzono: szczotlicha siwa Corynephorus canescens 65%, jasiniec piaszkowy Jasione montana <5%, płonnik włosisty Polytrichum piliferum <5%, Helichrysum arenarium <5%, Festuca ovina <5%. Siedlisko ma tylko jedno stanowisko w obszarze. Na ocenę siedliska największy wpływ ma niewielki udział gatunków charakterystycznych, wśród których przewagę stanowią gatunki stadium inicjalnego i niewielki udział gatunku ekspansywnego trzcinika piaskowego.

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nymphaeion, Potamion

3150-2 Eutroficzne starorzecza i drobne zbiorniki wodne

Reprezentatywność: D

Bardzo mała różnorodność gatunkowa. W toni wodnej występuje głównie spirodela wielokorzeniowa Spirodela polyrrhiza i rogatek sztywny Ceratophyllum demersum. Powierzchnia bardzo mała, ograniczona do jednego płatu.

6120* Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (Koelerion glaucae)

6120-1* Ciepłolubne murawy napiaskowe

Reprezentatywność: D

W zbadanej murawie rośnie z cennych i typowych gatunków roślin między innymi sasanka łąkowa Pulsatilla pratensis, przetacznik kłosowy Veronica spicata i tymotka Boehmeria Phleum phleoides. Poza tym najliczniej

występują: szczotlicha siwa *Corynephorus canescens*, goździk kartuzek *Dianthus carthusianorum*, zawciąg pospolity *Armeria maritima*, macierzanka piaskowa *Thymus serpyllum*, rogownica pięciopręcikowa *Cerastium semidecandrum*, wiosnowka pospolita *Erophila verna*. Powierzchnia siedliska ograniczona jest do trzech niewielkich płatów. Na ocenę siedliska wpływ ma niewielki udział gatunków charakterystycznych, ekspansja drzew i krzewów i niewielki udział gatunku ekspansywnego trzcinika piaskowego.

6210 Murawy kserotermiczne (Festuco-Brometea)

6210-3 Kwietne murawy kserotermiczne

Reprezentatywność: D

Z cennych i typowych gatunków roślin rośnie m.in.: marzanka barwierska *Asperula tinctoria*, sasanka łąkowa *Pulsatilla pratensis*, ostnica Jana *Stipa joannis*, ożota zwyczajna *Linum catharticum*, rutewka pojedyncza *Thalictrum simplex*, driakiew wonna *Scabiosa canescens*, czyściec prosty *Stachys recta*. Poza tym występują: kłosownica pierzasta *Brachypodium pinnatum*, goździk kartuzek *Dianthus carthusianorum*, przetacznik kłosowy *Veronica spicata*, tymotka *Boehmeria phleoides*, posłonek kutnerowaty *Helianthemum nummularium*, kocanki piaskowe *Helichrysum arenarium*, pięciornik piaskowy *Potentilla anserina*.

Powierzchnia siedliska jest niewielka, ograniczona do jednego płatu oraz w złym stanie zachowania

Ponadto ponad 50% powierzchni zajmuje ekspansywny gatunek trzcinika piaskowego.

Siedlisko oczekuje na decyzję Komisji Europejskiej w sprawie wykreślenia z listy przedmiotów ochrony.

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)

6410-1 Łąki olszewnikowo-trzęślicowe *Selino carvifoliae*-Molinietum

Reprezentatywność: A

Płaty siedliska reprezentowane są przez zespół *Selino-Molinietum*. W płatach występują: czarcikęs łąkowy *Succisa pratensis*, goździk pyszny *Dianthus superbus*, kosaciec syberyjski *Iris sibirica*, koniopłoch łąkowy *Silene silaus*, krwiściąg lekarski *Sanicula officinalis*, okrzyń łąkowy *Laserpitium prutenicum*, olszewnik kminkolistny *Selinum carvifolia*, oman wierzbolistny *Inula salicina*, pełnik europejski *Trollius europaeus*, przytulia północna *Galium boreale*, sierpek barwierski *Serratula tinctoria*, starodub łąkowy *Angelica palustris*, trzęślica modra *Molinia caerulea*, goryczka wąskolistna *Gentiana pneumonanthe*, nasięźrzał pospolity *Ophioglossum vulgatum*, podejrzon księżycowy *Botrychium lunaria*, wierzba rokita *Salix repens* subsp. *rosmarinifolia*, fiołek mokradłowy *Viola stagnina*, ostrożeń bezłodygowy *Cirsium acaule*, prosienicznik plamisty *Hypochoeris maculata*.

Względna powierzchnia: C

Łąki trzęślicowe w obszarze zajmują bardzo dużą powierzchnię. Brak szczegółowych danych odnośnie powierzchni siedliska w Polsce.

Stan zachowania: A

Stopień zachowania struktury: doskonale zachowana (I):

- duży udział gatunków charakterystycznych,
- brak krzewów, gatunków obcych,
- znikomy udział gatunków ekspansywnych (trzcina pospolita).

Stopień zachowania funkcji: średnie lub słabe perspektywy (III).

Procesy sukcesyjne nie stanowią istotnego zagrożenia, jednak możliwość intensyfikacji agrotechniki poprzez podsiew lub zaoranie jest potencjalnym zagrożeniem dla zachowania siedliska.

Możliwość renaturyzacji — możliwa przy średnim nakładzie sił i środków (II).

Stan urządzeń wodno-melioracyjnych uznano za właściwy dla utrzymania siedliska, poza bieżącą konserwacją nie wymagającą dodatkowych działań.

Ocena ogólna: A

6430 Ziołorośla górskie *Adenostyles alliariae* i ziołorośla nadrzeczne *Convolvulalia sepium*

6430-3 Niżowe, nadrzeczne zbiorowiska okrajkowe

Reprezentatywność — D

Siedlisko w obszarze Natura 2000 występuje w trzech małych płatach. Gatunkami typowymi dla siedliska są: kielisznik zaroślowy *Calystegia sepium*, kaniańka pospolita *Cuscuta europaea*, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, przytulia czepna *Galium aparine*, bluszczyk kurdybanek *Glechoma hederacea*, chmiel zwyczajny *Humulus lupulus*, oset kędzierzawy, *Cardus crispus*, psianka słodkogórz *Solanum dulcamara*. W obrębie siedliska dominuje trzcina pospolita, której udział stanowi przeszło 50%. W stosunku do płatów wykształconych doskonale, analizowane płaty wykazują mniejszą różnorodność florystyczną.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

6510-1 Łąka rajgrasowa

Reprezentatywność: D

Siedlisko jest wykształcone nietypowo. Wprawdzie zwykle dominuje rajgras wyniosły *Arrhenatherum elatius*, ale brak innych gatunków charakterystycznych. Poza nim rzadko występuje dzwonek rozpierzchny *Campanula patula*. Główną przyczyną lokalnie niekorzystnych zmian siedliska jest nadmierne nawożenie i zbyt częste koszenie, co sprzyja zwiększeniu udziału w runi łąkowej gatunków traw nitrofilnych.

Siedlisko oczekuje na decyzję Komisji Europejskiej w sprawie wykreślenia z listy przedmiotów ochrony.

91E0* Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe

91E0-3* Niżowy łęg jesionowo-olszowy *Fraxino-Alnetum*

Łęgi jesionowo-olszowe występują nad rzeką Gąsawką i jako niewielkie enklawy na przylegających łąkach. Procent pokrycia w obszarze obliczono dla siedliska składającego się z dziewięciu płatów lasów łęgowych.

Powierzchnię łęgu obliczono na podstawie inwentaryzacji terenowej wykonanej w 2012 r.

Reprezentatywność: C

Dominują stosunkowo młode drzewostany olszowe z niewielkim udziałem innych drzew (jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*, topola osika *Populus tremula*). W podszycie występuje dziki bez czarny, czeremcha zwyczajna i porzeczka czarna. Runo wykształcone typowo. W największym płacie (obok miejscowości Słupy) runo zdominowane jest przez pokrzywę zwyczajną. Ilość martwego drewna — niewielka. W części płatów położonych w otoczeniu łąk warstwa zielna jest zubożona. Fizjonomia niektórych płatów nawiązuje do łęgów wiązowo-jesionowych *Ficario-Ulmetum*, z którymi płaty siedliska występują w sąsiedztwie.

Względna powierzchnia: C

Powierzchnia łęgów jesionowo-olszowych w obszarze wynosi 20,64 ha. Brak danych o zasobach siedliska w Polsce, jednak można przypuszczać, że powierzchnia siedliska w granicach obszaru stanowi niewielką część jego ogólnej powierzchni.

Stan zachowania: C

Stopień zachowania struktury — III (średni stan zachowania)

Dla większości płatów w obszarze stopień zachowania struktury ocenia się jedynie jako średni, ze względu na dominację młodych i równowiekowych drzewostanów. Obniżenie oceny wynika przede wszystkim z braku martwego drewna i staro-drewnu w płatach siedliska.

Stopień zachowania funkcji — II (dobre perspektywy)

Możliwość odtworzenia — I (łatwa).

W przypadku zrębów należy pozostawić część martwego drewna oraz pozostawić niewielkie fragmenty drzewostanu starego, w celu zróżnicowania struktury.

Ocena ogólna: C

W ocenie ogólnej przypisano najwyższą wagę wskaźnikom stopnia zachowania struktury i funkcji i reprezentatywności. Ze względu na przewagę płatów o młodym i słabo zróżnicowanym drzewostanie ocena ogólna jest dobra (B).

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*)

91F0-2 Łęg wiązowo-jesionowy śleziennicowy

Kompleks lasów w północnej części obszaru zdominowany jest przez łęg wiązowo-jesionowy. Las poprzecinany jest drogami i bardzo pofragmentowany w wyniku gospodarki leśnej (dużo płatów różnowiekowych upraw leśnych).

Procent pokrycia: 7,88%

Procent pokrycia w obszarze obliczono dla siedliska składającego się z jedenastu płatów. Powierzchnię łęgów dębowo-wiązowych obliczono na podstawie inwentaryzacji terenowej wykonanej w 2012 r.

Reprezentatywność: B

Jest to bardzo typowo wykształcony zespół na terenie obszaru. Drzewostan tworzą głównie: dąb szypułkowy *Quercus robur*, jesion wyniosły *Fraxinus excelsior* (w niektórych miejscach zamiera i tworzy zasoby martwego drewna stojącego lub leżącego) i w domieszcze wiązy oraz olsza czarna. Podszyt tworzy głównie podrost drzew i miejscami leszczyna pospolita *Corylus avellana*. Runo jest bogate, oprócz gatunków łęgowych zaznacza się pewien udział gatunków łąkowych, co jest cechą charakterystyczną tego siedliska (głównie obecność ziarnopłonu wiosennego *Ficaria verna*). Cennym elementem flory obecnym w runie tych łęgów jest listera jajowata *Listera ovata* — przedstawiciel storczykowatych.

Względna powierzchnia: C

Powierzchnia łągów dębowo-wiązowo-jesionowych w obszarze wynosi 167,9 ha. Brak danych o zasobach siedliska w Polsce, jednak można przypuszczać, że powierzchnia siedliska w granicach obszaru stanowi niewielką część ogólnej jego powierzchni.

Stan zachowania: B

Stopień zachowania struktury — III średni

Dla większości płatów w obszarze stopień zachowania struktury ocenia się jako średni, ze względu na dużą antropogeniczną fragmentację i niewielki udział starodrzewu w płatach siedliska. Ilość martwego drewna w większości płatów nie jest wystarczająca.

Stopień zachowania funkcji — II (dobre perspektywy)

Należy się spodziewać poprawy stanu jego zachowania w wyniku zachodzenia naturalnych procesów dojrzewania zbiorowisk leśnych.

Możliwość odtworzenia — I (łatwa).

W przypadku zrębów należy pozostawić niewielkie fragmenty drzewostanu starego, w celu zróżnicowania struktury.

Ocena ogólna: C

W ocenie ogólnej przypisano najwyższą wagę wskaźnikom stopnia zachowania struktury i funkcji, a w drugiej kolejności reprezentatywności.

1617 Starodub łąkowy *Angelica palustris*

Populacja: A

Populacja *Angelica palustris* w obszarze została oszacowana powyżej 8000 osobników. Udział pędów generatywnych wśród osobników dojrzałych wynosi około 50%. Owocowanie jest regularne, wysokie, ale uzależnione od terminów koszenia łąk. Miejscami obserwuje się liczne osobniki juvenilne. Populacja wykazuje średnie zagęszczenie: 53 osobniki/ha (łącznie z juvenilnymi).

Stan zachowania: A

Warunki siedliskowe są zbliżone do optymalnych: dotyczy do kluczowych parametrów jakimi są ocienienie i konkurencja ze strony innych roślin zielnych. Duże zagęszczenie osobników obserwuje się na siedliskach wilgotniejszych łąk o ekstensywnym charakterze użytkowania, gdzie I pokos wykonywany jest w połowie czerwca, a II pokos na początku września.

Izolacja: C

Stanowisko położone jest w obrębie zasięgu gatunku w Polsce, w sąsiedztwie innych populacji tego gatunku.

Ocena ogólna: A

Perspektywy utrzymania gatunku są dobre w ciągu 10 lat, możliwe dalsze zagęszczanie populacji; zagrożenia analogiczne jak dla łąk trzęślicowych.

4038 Czerwończyk fioletek *Lycaena helle*

Populacja C

Stanowisko czerwończyka fioletka w obszarze wykryto w 2012 roku. Jest ono pierwszym z wykazanych z województwa kujawsko-pomorskiego (następne dwa odnaleziono w okolicach Barcina w 2014 roku).

Zlokalizowane jest na łąkach trzęślicowych w miejscowości Folsz, na zapleczu stawów rybnych. Ostonę wiatrochronną tworzy tu niewielka kępa lasu łąkowego oraz porośnięty wikliną wał stawu rybnego. Na łąkach obficie rośnie rdest wązownik *Polygonum bistorta* — roślina rozwojowa czerwończyka fioletka. Bazę pokarmową uzupełniają liczne gatunki roślin zielnych, wśród nich jaskry (*Ranunculus* spp.), niezapominajki (*Nyctotis* spp.), gęsiówki (*Araucis* spp.) i kaczęńce (*Caltha palustris*). Istotne znaczenie, szczególnie wiosną, dla pierwszego pokolenia motyli, mają tu również wspomniane wyżej zarośla wierzbowe. Z punktu widzenia wymagań gatunku stan zajmowanego siedliska oceniono jako właściwy, jednak pod warunkiem, że zostanie zachowany dotychczasowy sposób jego zagospodarowania i użytkowania (łąka kośna).

Stan zachowania C

Izolacja: C

Ze względu na małą liczbę zaobserwowanych latających osobników, a także izolację stanowiska względem innych znanych z Polski, populację motyla w obszarze ogólnie oceniono na C.

1188 Kumak nizinny *Bombina bombina*

Obecność tego płaza podczas badań terenowych stwierdzono w czterech miejscach. W trzech przypadkach są to zarastające torfianki oraz łączące je rowy, w jednym zarastające bagienko śródpolne. Populacja oceniona na poziomie „D” — liczebność poniżej 0,49% populacji krajowej, nieistotna dla zachowania gatunku w skali regionu biogeograficznego.

1337 Bóbr europejski *Castor fiber*

Stwierdzono nieliczne ślady żerowania bobra nad rzeką Gąsawką na odcinku około 2 km od stawów rybnych w Słupach w kierunku wschodnim. Liczebność niewielka, szacowana najwyżej na 3 osobniki. Nie zanotowano świeżych śladów żerowania na drzewach i krzewach w pobliżu rzeki. Według informacji RDOŚ w Bydgoszczy, bóbr w obszarze występuje ponadto na cieku Czarny Rów, gdzie odnotowano istnienie żeremia.

Obserwuje się niszczenie budowli bobra przez ludzi (znaleziono zniszczoną tamę na Gąsawce).

Populacja oceniona na „D”.

1355 Wydra *Lutra lutra*

Ślady żerowania wydry zaobserwowano tylko w okolicy połączenia Gąsawki z rowem nawadniającym stawy, po wschodniej stronie kompleksu stawów w miejscowości Słupy. Należy przypuszczać, że główny teren łowiecki tego drapieżnika znajduje się na terenie stawów, co przypuszczalnie wywołuje konflikty z właścicielem gospodarstwa rybackiego.

Ocenę populacji wydry w obszarze oceniono na „D”.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	F04.01		i
L	B01		i
M	A02.01		i
M	A08		i
L	A07		i
L	A02.03		
L	K02		i
L	A03.01		i
L	A03.03		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	A03		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0

Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność	0
Prywatna	0
Nieznana	100
Suma	100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Dokumentacja projektowa planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Łąki Trzęślicowe w Foluszu PLH040027 (2017), w szczególności następujące załączniki: • Ewa Krasicka-Korczyńska, Maciej Korczyński, Tomasz Stosik, Iwona Paszek, Bogna Paczuska 2012 "Łąki trzęślicowe w Foluszu PLH040027. Formularze ocen – siedliska przyrodnicze i gatunki roślin" • Michał Kosowicz 2012 „Łąki Trzęślicowe w Foluszu PLH040027. Formularze ocen – gatunki zwierząt.” • Jarosław Buszko 2012 „Karta oceny dla: 1060 Czerwończyk nieparek (Lycaena dispar)” • Mieczysław Stachowiak, Ewa Szymańska-Stachowiak 2012 „Raport eksperta. Występowanie i stan ochrony gatunków zwierząt wymienionych w załączniku II Dyrektywy Siedliskowej w obszarze Natura 2000 Łąki Trzęślicowe w Foluszu PLH040027”

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Bydgoszczy
Adres:	Polska Dworcowa 81 85-009 Bydgoszcz
Adres e-mail:	kancelaria.bydgoszcz@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 22 sierpnia 2017 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Łąki Trzęślicowe w Foluszu PLH040027 (Dz. Urz. Woj. Kuj-Pom. poz. 3240) Link: http://www.edzienniki.bydgoszcz.uw.gov.pl/WDU_C/2017/3240/akt.pdf
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐ Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH040027

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych

(opcjonalnie)

--